

മോഹനൻ. പി
ഹെഡ്മാസ്റ്റർ

വിവരവിനിമയ സാങ്കേതിക രംഗത്തെ കുതിപ്പ് കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ വലിയ മാറ്റത്തിനാണ് വഴിയൊരുക്കിയിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാലയങ്ങളെ തിരിച്ചറിവിന്റെ മികച്ച കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിന് സാങ്കേതികവിദ്യ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് നമ്മൾ. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ്. വിവരവിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ കുട്ടികളുടെ ശേഷിവികസനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ക്ലബ്ബാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്. ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ് കിണാശ്ശേരിയിലെ മിടുക്കരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശ്രമഫലമായൊരു മാഗസിൻ, അവരുടെ പഠനപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടിയാണ്. കഥകൾ, കവിതകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, ജീവചരിത്രങ്ങൾ, കാർട്ടൂണുകൾ, ചിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യങ്ങളായ വിഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കാനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇത് വിവരവിനിമയ മേഖലയിൽ അവർ ആർജ്ജിച്ച അടിസ്ഥാന ധാരണകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമെന്ന് നിസംശയം പറയാം. സ്വതന്ത്ര സോഫ്റ്റ്‌വെയർ അഡിഷ്‌വർ മൾട്ടിമീഡിയ ഉൾപ്പെടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം. വിദ്യാലയത്തിലെ സാങ്കേതിക ഉപകരണങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും പരിപാലനവും കാര്യക്ഷമമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത്. വിദ്യാലയ ചരിത്രത്താളുകളിൽ ഇടംപിടിക്കാൻ പോകുന്ന ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ, ലോകം മുഴുവനുള്ള വായനക്കാരിലേക്ക് എത്തുന്നു എന്നതാണ് മറ്റു മാസികകളിൽ നിന്ന് ഇതിനെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെയെല്ലാം അനുഗ്രഹശ്രദ്ധകളോടെ സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

അശോകൻ
മലയാളം

സ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളിലെ സർഗാത്മക കഴിവുകളെ വളർത്തുന്നതിന് ഇത് വളരെയധികം ഉപകാരപ്രദമാകട്ടെ. എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

G.V.H.S.S കിണാശ്ശേരി സ്കൂളിൽ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് തുടങ്ങിയതിന് ശേഷം കുട്ടികളിൽ ഐ.ടി യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വളരെയധികം മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് എന്ന പ്രോഗ്രാമുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കിയത്. ഇതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷവാനാണ്. എല്ലാവിധ ആശംസകളും അർപ്പിക്കുന്നു.

അദിഷേക്
സ്കൂൾ ലീഡർ

ഉള്ളടക്കം

ലേഖനങ്ങൾ

Kerala

പൊരുതി വളരുന്ന നാട് ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്

Dangers of Druggs addition

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്

നവകേരളത്തിനായ് മുന്നേറ്റം

നവകേരള സൃഷ്ടി

ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ച് ഒരു പുതിയ കേരളത്തെ വാർത്താസൂക്ഷ്മ

പ്രാവുവും ഇന്റർനെറ്റും

കവിത

ചന്തമുള്ള പൂവ്

കാട്ടിലെ കുസൃതികൾ

നിദ്ര

മൗനജാലകം

നീലമുകിൽ വർണൻ

കൊച്ചു പൂച്ച

മഴ

ചിരി

ഒരു ഗാനം

ബ്ര സ്മിതയെ ബീരുപഹ

ണലിലേറ

വിരിഞ്ഞുനിന്ന പൂക്കൾ

വഴിമാറി ഒഴുകുന്ന ഒഴുകുന്ന പുഴയേ

പഴയ കേരളമിന്നെങ്ങു പോയ്

മാതാ പിതാ ഗുരു ദൈവം

സ്വപ്നം

മനുഷ്യനിൽനിന്ന് മനുഷ്യനിലേക്ക്

ഒരു ശിശിരം

എന്റെ തത്ത പൊൻതത്ത

പുമ്പാറ്റ

വെള്ളത്താമര

കണ്ണുനീർത്തുള്ളി

ചരകൻ

നേതാക്കന്മാരുടെ നേതാവ്

നീലവർണമാനം

വിടതരൂ എനിക്ക്

മുത്തം നമ്പി

വിട

എന്റെ സഖി

കഥ

എഴുത്തച്ഛൻ

ചിന്നനു കിട്ടി

ഒത്തുചേരൽ

ഗുരുവന്ദനം

ഉറക്കം

ഒരു കർഷകന്റെ ദുരന്തം

അയ്യോ കാട്ടു തീ

അച്ചാർ അക്കിടി

മൂന്നു സ്വർണ്ണ തലമുടിയുള്ള സാത്താൻ

കൈവൻ മീശക്കാരൻ

മണ്ണിരയുടെയു അച്ചാറിന്റെയും കഥ

ജീവചരിത്രം

വൈക്കം മൂഹമ്മദ് ബഷീർ

നമ്മുടെ സ്വന്തം ബഷീർ

എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ

കിസ്

കേരള കിസ്

സ്കൂളിന്റെ ചരിത്രം

കിണാശ്ശേരി സ്കൂളിനെ ഇന്നത്തെ നിലയിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചവരുടെ സാഹസപൂർണ്ണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയും ഉത്തരവാദിത്തവുമാണ്. മൺമറഞ്ഞവരും അല്ലാത്തവരുമായ ത്യാഗികളുടെ നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഈ വിദ്യാലയത്തിനു പിന്നിൽ.

ഏതൊരു വിദ്യാലയചരിത്രവും വെറുമൊരു പഴങ്കഥയല്ല. ഒരു മഹാനദിപോലെ അത് അനന്യതയായി പ്രവഹിക്കുകയാണ്. 1920 കളിലാണ് കിണാശ്ശേരി സ്കൂളിന്റെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത്.

കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ വളയനാട് അംശം ദേശത്ത് വയൽവീട്ടുകാരണവരായ ഇത്താൻ കുട്ടി എന്നവരുടെ സ്വന്തം സ്ഥലത്ത് ഒരു ചെറിയ ഓല ഷെഡ് കെട്ടി ഓത്ത് പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. അന്ന് കിണാശ്ശേരി പൂർണ്ണമായും ഒരു വയൽ പ്രദേശമായിരുന്നു. ഓത്ത് പള്ളിയുടെ നടത്തിപ്പ് ചുമതല പറമ്പിൽ കടവ് കുഞ്ഞായൻ മാസ്റ്റർക്കായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഓത്ത്പള്ളി പതുകെ പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ പ്രതീതി കൈവരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലെ പ്രധാനാധ്യാപകൻ മുസ്തഫ മാസ്റ്ററായിരുന്നു. മാനേജറായിരുന്ന പറമ്പിൽ കടവ് സ്വദേശി തട്ടാറക്കൽ കുഞ്ഞായൻ എന്ന അക്ഷരസ്പന്ദി ഒരു വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആവശ്യവും പ്രസക്തിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മൂന്ന് മുറികളുള്ള ഓട് മേഞ്ഞ ഒരു കെട്ടിടം സ്വന്തം ചെലവിൽ വിദ്യാലയത്തിനായി നിർമ്മിച്ചു. ഈ സ്ഥാപനത്തെ മാക്കാവ് മാപ്പിള സ്കൂൾ എന്ന് വിളിച്ചു. കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പേര് മാപ്പിള മുനിസിപ്പൽ സ്കൂൾ, എം. എം. എം. സ്കൂൾ എന്നാക്കി. സ്കൂളിനാവശ്യമായ ഭൗതിക സാഹചര്യമൊരുക്കിയത് നാട്ടുകാരുടെ കൂട്ടായ്മയിലൂടെയാണ്.

സ്കൂൾ, പ്രവർത്തന മികവു കൊണ്ടും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യം പരിഗണിച്ചും അഞ്ചാംതരം വരെ ഉയർത്തപ്പെട്ട ഒരു എലിമെന്ററി സ്കൂളായി

കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഈ വിദ്യാലയത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും വിദ്യാലയത്തിന്റെ പേര് 'മാക്കാവ് മുനിസിപ്പൽ എലിമെന്ററി സ്കൂൾ' എന്നാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

1935 ൽ ഹമീദ് മാസ്റ്റർ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി സ്ഥാനമേറ്റു. വിദ്യാലയത്തിന് ആകർഷകമായ പുതിയ കെട്ടിടം ഉണ്ടായി. അതും നാട്ടുകാരുടെ ശ്രമഫലമായി തന്നെ. എലിമെന്ററി സ്കൂളായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, കാലത്ത് പത്തുമണിവരെ കുട്ടികളെ ബീരാൻ മുസ്ലിയാർ, എ.പി. മമ്മട്കോയ മുസ്ലിയാർ എന്നിവർ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ച തോടെ ഈ വിദ്യാലയം അറിയപ്പെട്ടത് മാക്കാവ് ഗവ:എൽ.പി. സ്കൂൾ എന്നാണ്. പ്രധാന അധ്യാപകൻ ഒളവണ്ണ സ്വദേശിയായ പി. മുഹമ്മദ് മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് സ്കൂൾ അപ്പർ പ്രൈമറി സ്കൂളായി ഉയർത്തിയത്.

പ്രസ്തുതാവശ്യം മുൻനിർത്തി നാട്ടിലെ നല്ലവരായ അക്ഷരസ്പന്ദികളുടെ സഹായത്തോടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന കെട്ടിടം നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഓലഷെഡ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി യു.പി ക്ലാസുകൾ നടത്തി. പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ ചേർന്ന് വളരെ ശക്തമായി ഒരു അധ്യാപകരക്ഷാകർമ്മ സമിതി രൂപീകരിക്കുകയും വിദ്യാലയത്തെ ഹൈസ്കൂളായി ഉയർത്താനുള്ള പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാറക്കാട്ട് അഹമ്മദ് കോയയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഹൈസ്കൂളാക്കാനുള്ള പ്ലാനും അപേക്ഷയും സർക്കാരിലേക്ക് സമർപ്പിച്ചത് 1966 ലാണ്. ഗവർണ്ണർ ഭരണമായിരുന്നു അക്കാലത്ത്. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് സെക്രട്ടറി പി. കെ അബ്ദുള്ള ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ പി. ടി. എ

അംഗങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് നേരിട്ട് ചെന്ന് സെക്രട്ടറിയോട് സംസാരിച്ച് ഈ ദേശത്തുള്ള മുസ്ലീം പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ 1967 ൽ ഈ വിദ്യാലയത്തെ ഹൈസ്കൂളായി ഉയർത്തി. ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചത് സി. എച്ച് സാഹിബായിരുന്നു. ആദ്യ വിദ്യാർത്ഥി ഈ സ്ഥലത്തെ പ്രധാനിയായ ഇമ്പിച്ചി പോക്കറുടെ മകളായ പാത്തുമ്മ ബീവി ആയിരുന്നു. സർക്കാർ അനുവദിച്ച 5 ലക്ഷം രൂപയും സമീപവാസികളുടെ സ്ഥലവും സഹകരണവും കൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ പ്രധാന കെട്ടിടം പണികഴിപ്പിച്ചത്. പ്രധാന അധ്യാപികയായ റായ ടീച്ചറുടെ കാലത്താണ് സ്കൂളിന് ചുറ്റുമതിലുണ്ടായത്. 1970 കളിലാണ് മാക്കാവ് ഹൈസ്കൂൾ എന്ന പേര് മാറ്റി കിണാശ്ശേരി ഹൈസ്കൂൾ എന്നാക്കിയത്. 1987 ൽ മറ്റൊരു കെട്ടിടം കൂടി സ്കൂളിനായി നിർമ്മിച്ചു. 1989 ൽ കിണാശ്ശേരി വൊക്കേഷണൽ ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളായി മാറ്റി. വിദ്യാലയത്തിനുള്ള മൈതാനത്തിനായി ഒന്നര ഏക്കർ സ്ഥലം സംഭാവന നൽകിയത് കരോൾ തറവാട്ടുകാരാണ്. പ്രധാനാധ്യാപകൻ ശ്രീ മോഹനൻ സാറും വി.എച്ച്.എസ്.സി പ്രിൻസിപ്പാൾ ശ്രീമതി ഷീത ടീച്ചറും പി.ടി.എ പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ നൗഷാദ് അവർകളും എല്ലാ രക്ഷകർത്താക്കളും അനധ്യാപകരും അധ്യാപികാ അധ്യാപകൻമാരും വിദ്യാർത്ഥികളും അക്ഷരസ്പന്ദികളും ചേർന്ന് കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ ഈ വിദ്യാലയത്തെ മികവിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നതിൽ തെല്ലും സംശയമില്ല.....

ജന്മിഷ്ഠതാ ജാഗ്രതാ

പ്രാപ്യവരാൻ നിഭവായാത

വിനോദ് കുമാർ

ശാസ്ത്രം പുരോഗതിയുടെ ഉത്തുംഗ
ശൃംഗത്തിലേക്ക് മുന്നേറി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
ഈ കാലഘട്ടത്തിലും
അന്തസ്സാരവിഹീനമായ
മനോദൗർബല്യത്തിലകപ്പെട്ട്
ശൂന്യതാബോധത്തിലൂടെ, ഇടപെടുന്ന
കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം പരാജയമടഞ്ഞ്
നൈരാശ്ര ബോധത്തോടെ ദിവസങ്ങൾ
തള്ളിനീക്കി ക്രിയാത്മക ശക്തികളേയും
സകൽപ്പങ്ങളേയും കാറ്റിൽ പറത്തി
ജീവിതം വ്യർഥമാക്കുന്നവരാണ് നമ്മളിൽ
കൂടുതൽ പേരും. നാമെന്തിനാണ് ഭൂമിയിൽ
പിറവിയെടുത്തത് എന്ന്
ചിന്തിക്കാത്തവരാണ് ഇന്നത്തെ തലമുറ.
വിജയമായാലും പരാജയമായാലും അതിന്റെ
പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് നമ്മുടെ
മനോഭാവങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളുമാണ്.
പണത്തിനുവേണ്ടി നെട്ടോട്ടമോടുന്ന
നമ്മുടെ സമൂഹം സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങളും

ജീവിതലക്ഷ്യങ്ങളും മറക്കുന്നു.
എന്തിനായിരുന്നു നിന്റെ ജീവിതം,
എന്തായിരുന്നു നിന്റെ ജീവിത ലക്ഷ്യം.
പ്രകൃതിക്കോ സമൂഹത്തിനോ എന്തെങ്കിലും
നൽകാൻ
നമുക്കാവുന്നുണ്ടോ? തന്നെപ്പോലും
മറന്നോടുന്ന ഈ സമൂഹത്തിന്
ഒരു നിമിഷം നിൽക്കാം, സ്വയം
വിലയിരുത്താം. ചുറ്റുപാടും നോക്കൂ,
പ്രകൃതിയെ കാണൂ.....
നമ്മുടെ സിരകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാൻ
മനുഷ്യസ്നേഹിയായ സ്വാമി
വിവേകാനന്ദന്റെ വാക്കുകൾക്ക് നമുക്ക്

കാതോർക്കാം.....
പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങളൊക്കെ വൻ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പിറന്ന
വരാണെന്ന വിശ്വാസം വേണം, ഇടിതി
വീണാൽ പോലും ഭയപ്പെടരുത്.
എഴുന്നേൽക്കുക, ജാഗ്രതകരാകുക, കാര്യം
സാധിക്കും വരെ പ്രവർത്തിക്കുക.

മൗനജാലിപ്പം

ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിൽ തകർന്നുപ്പോയെന്നുടെ
ഹൃദയമാം കോവിലും
കോവിലിൻ നാമനും.
എന്നോ ഒരിക്കൽ
എവിടെയോ വെച്ചെന്റെ
സ്വപ്ന സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ
കൂട്ടായ് വന്നവൻ
പിരിയില്ല ഞാനെന്നു
കാതിൽ മൊഴിത്തവൻ
ആത്മഹർഷങ്ങളിൽ ആടിത്തമിർത്തവൻ
ജന്മജന്മാന്തര പുണ്യം
ആണെന്നെന്റെ
മെയ്യിൽ തഴുകി

തലോടി പറഞ്ഞവൻ
ഒരു നാളിലേകനായ്
ഒരു വാക്കുമിണ്ടതെ
ദൂരെ ദൂരെക്കെങ്ങോ പോയ്മറിഞ്ഞവൻ
കണ്ണീർ കടലിലേക്കു
ളിയിട്ടുന്നുത്താൻ
നൊമ്പരപൂക്കളിൽ
സാന്ത്വനം തേടി
വേനലും ഹർഷവും
ശിശിര ഹേമന്തവും
എല്ലാമെനിക്കതോടെ
അന്യമായിത്തീർന്നുവെവ്വേ?
എങ്കിലും മാനസജാലകവാതിലിൽ
ഒരു പുനർജന്മത്തിൽ കാലൊച്ചകേൾപ്പു ഞാൻ...

ഒരു ഗാനം

ആശതൻ മണിദീപം കൊളുത്തിയെൻ
 ജീവന്റെ രാഗങ്ങൾ കൊളുത്തിയെടുത്തു
 ധനു മാസത്തിൻ തിരുവാതിരയിൽ
 മനസിലെ മണിദീപം നീ കൊളുത്തി
 അതുവരെ മുഴങ്ങാത്തൊരേൻ
 ഹൃദയത്തിന്റെ മണിവിണ തന്ത്രികൾ
 നീ ഉണർത്തി
 ദേവി... ദേവി...
 ലയവും താളവും കവർന്നെടുത്തു.
 കവർന്നെടുത്തു..

കാട്ടിലെ കുസൃതികൾ

കാട്ടിൽ കണ്ടോ കുസൃതിക്കാരാ
 കുട്ടിച്ചാത്തന്മാർ
 കൊട്ടിപ്പാടിക്കളിയാണല്ലോ
 കൊച്ചുകുറുമ്പന്മാർ!
 കുട്ടികളേപ്പോൽ അവരെല്ലാരും
 പൊട്ടിച്ചിരിയാണ്
 കൊമ്പുകുലുക്കും ചെവികളുമൊട്ടും
 കുസൃതികൾ പലതാണു്
 കടുവച്ചാരോ സിംഹത്താനോ
 കാട്ടിൽ മുരളുമ്പോൾ
 കുന്തത്തിന്മേൽ കേറിയായും
 പേടിത്തൊണ്ടന്മാർ!

നിന്ദ

ഞാൻ നിന്ദയിൽനിന്നുണർന്നു
 അപ്പോൾ വാനത്തു സൂര്യൻ
 ഉദിച്ചു നിൽപ്പു.....
 സൂര്യന്റെ ഏകാന്തശോഭയിൽ
 എന്റെ മനസ്സിൽ തുടിച്ചു
 ഏകാന്ത ചിത്രം
 ആ ശോഭ എന്നിൽ പതിച്ചതോടെ
 മനസ്സിൽ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞുനിന്നു
 ആ പകൽ ഞാൻ മറന്നുകൂടാ
 ആ ചിത്രമെന്നിൽ മരിച്ചുകൂടാ.

നീല മുക്തിവർണ്ണൻ

കണ്ണനാം കണ്ണാ.....
കണ്ണാ നീല മുക്തി വർണ്ണാ
നിൻ മുഖം കാണാനായ്
നിൽപ്പു ഞാൻ
ശ്രീകോവിലിൻ നടയിൽ
കൊതിയുറും നാവിൽ
നീ ഒരു പാൽപ്പായസം തന്നാൽ
നിന്നുടെ രാധയായ് എന്നും
നിൻമടിത്തട്ടിൽ വരാം.

കൊച്ചു പൂച്ചയെ കണ്ടിടുമ്പോൾ
എന്തു കൗതുകം
നിണ്ട വാലും
കുറിയൻ ചെവിയും
കുർത്ത നഖങ്ങളും
പിന്നെ രണ്ട് ഉണ്ടക്കണ്ണുറ്റും
കൊമ്പൻ മിശ്രയും
എലിയെ കണ്ടാൽ
പാത്തും പതുങ്ങിയും
ചാടിപ്പിടിച്ച് കിടന്നിടും

കൊച്ചു പൂച്ച

വിരിഞ്ഞുനിന്ന പൂക്കൾ

അൻജുല.വി.പി
IX:E

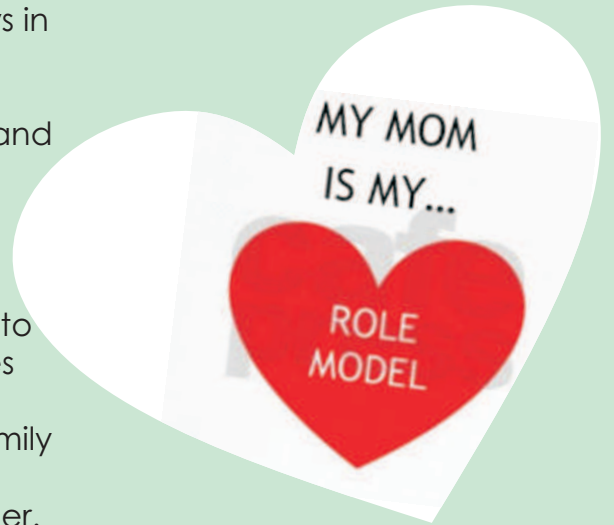
കിനാവിന്റെ താഴ്വരയിൽ
വിരിഞ്ഞു നീ എന്നുചെന്നും
ആയിരം ശോഭനൻ
തിരികൾ കൊള്ളുത്തുവാനായി
താഴ്വരതൻ ചുറ്റിലായി
പടർന്നു നീ ഭംഗിയോടെ
വിടർന്ന നിൻ പൂവിലെന്നും
കണ്ടു ഞാൻ ഇന്നലെ
വർണ്ണത്തിൻ ഇതളുകളിൽ
സന്ദേശത്തിൻ പുഞ്ചിരികൾ
വിടർന്നു നീ നിൽക്കുമ്പോൾ
പൂക്കാലം വരവായ്

കൊന്നപ്പൂവ് ചിരിച്ചാലെ
കൊന്നക്കൊരു രസമൊള്ളൂ
മുല്ലപ്പൂവ് ചിരിച്ചാലെ
മുല്ലയ്ക്കത് രസമൊള്ളൂ
തെച്ചിപ്പൂവ് ചിരിച്ചാലെ
തെച്ചിക്ക് രസമൊള്ളൂ
വെന്തിപ്പൂവ് ചിരിച്ചാലെ
വെന്തിക്ക് രസമൊള്ളൂ
മനുഷ്യർ നമ്മൾ ചിരിച്ചാലെ
മനുഷ്യർക്കത് രസമൊള്ളൂ

ചിരി

My role model

I am delighted to say that my mother is my role model. She has her own views in all matters, which makes me inspired. She makes me understand when I am wrong. She is very loving and caring. Her sheer presence and courage to fight with life, makes me feel proud of her, my loving mother. The strength she has with which she tackles and manages all household chores from dawn till dusk makes me feel overwhelmed. It is really astonishing to see someone as soft as my mother possess qualities that surprises all magical creatures. She never runs out of love and affection for her family and friends. She is a fountain of blessing for everyone around her. She is my mother. She inspires me.

വഴിമാറി ഒഴുകുന്ന പുഴയെ....
 എന്റെ വീടിന്റെ മറ്റുത്ത് വന്നിടല്ലെ
 ആറ്റുനോട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ വീടാണ്
 ആ വീടിന്റെ വിയപ്പാണ്
 കേരളക്കരയാകെ കണ്ണീരിൽ താഴ്ത്തി
 വഴിമാറി ഒഴുകുന്നത് എവിടെക്കാ....
 പുഴയും പായലും പാടവും
 കവിഞ്ഞു കണ്ണീരിൽ
 താഴ്ത്തിയതെന്തിനാ
 ഈ കണ്ട ദുരന്തങ്ങളെല്ലാം നാം സൃഷ്ടിച്ചതല്ലെ
 നാം ഓരോനായി ഇല്ലാണ്ടാക്കി

ഈ പ്രകൃതിയേ....
 ഒരാർക്കുക മനുഷ്യർ...
 വരുംതലമുറയും ഈ ഭൂമിയിൽ
 തന്നെ ജീവിക്കണം
 സ്നേഹം മാത്രം തരുന്ന
 ആ പ്രകൃതിയെ വെറുതെ
 എന്തിനാ നോവിക്കുന്നത്

വഴിമാറി ഒഴുകുന്ന പുഴയെ

പഴയ കേരളമിന്നെങ്ങു പോയി

ദൈവത്തിൻ നാടായ കേരളമിന്നൊരു
 ദുരിതാനുഭവം കൈക്കൊണ്ടു
 കണ്ണീരിലൊഴുന്ന പ്രളയക്കെടുതിയിൽ
 മനുഷ്യ മൃഗങ്ങളും പെട്ടു
 തിരയാതെ തിരയുന്ന സ്വപ്നത്തിൻ
 നാടായ കേരളമിന്നെങ്ങുപോയി
 സത്യത്തിലൊഴുന്ന തിരുമനസ്സുളളൊരു
 ദൈവവും കൈവിട്ടുപോയി
 ഒന്നുമറിയാതെ ഭൂമിയിലെക്കെത്തുന്ന
 പി!!ഞ്ചുപൈതങ്ങൾ!!!!!!ഉം പെട്ടു
 പറയാതെ അറിയാതെ വന്നപ്രളയത്തിൽ
 സ്വന്തമായി ഇന്നീ കേരളം
 മനുഷ്യഭാവ പ്രവൃത്തനത്തിൽ
 ഇന്നീ കേരള മൊന്നാകമ4ന്നു□.
 ഒന്നുമറിയാത്ത പാവങ്ങളാൽ ചില
 മനുഷ്യ4 ചിറക് മറ്റിഞ്ഞങ്ങൾ വീണു
 പാവമാം പക്ഷി മൃഗാദികളും
 മണ്ണിനു സ്വന്തമായിമാറി
 പ്രകൃതിയാലലിയുന്ന കുന്നിൻ ചെരിവുകൾ
 ഇടിഞ്ഞങ്ങ് തക4ത്തീടും

വയലായി നിറഞ്ഞിടുന്ന മണ്ണിൽ
 മൃതംഗങ്ങൾ നികത്തിടും□.
 പ്രകൃതിയാലൊന്നങ്ങ് ആടുന്നതാണീ
 പ്രളയവും പ്രകൃതി ദുരന്തവും
 നൻമയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞങ്ങ്
 പുൽകി തഴുകീടും കേരളത്തിൽ□.
 വാത്സല്യവും
 കരുണവും കൊണ്ട്
 വീഴ്ത്തുക പ്രകൃതിയെന്നമ്മയെ
 അറിയാതെ പോലുമൊന്ന് തുളളി നോവിക്കാതെ□..
 പുൽകീടും നമ്മുടെ കേരളം□.
 നമ്മുടെ തിരു നവകേരളം
 കരയാതെ തിരയാതെ കണ്ണു നിറച്ചങ്ങ്
 കാണുക കേരളത്തിൻ തനിമ
 താളമായ് ഊണമായ് തൃപ്തിയുണ4ത്തുന്ന
 പാട്ടായി ഒന്നായി മനുഷ്യ മക്കൾ

AYISHA JALVA

എന്റെ തത്ത പൊൻ തത്ത

അഴകിൻ റാണി എൻ തത്ത
 അലിവിൻ അഴകാണെൻ തത്ത
 പഴവർഗങ്ങൾ തിന്നിട്ടും
 സുന്ദരിയാണേ എൻ തത്ത
 അമ്മ വിളിക്കും നേരത്ത്
 അരികിലെത്തും എൻ തത്ത
 തത്തിലി തത്തിലി താളത്തിൽ
 നൃത്തം വെക്കും തത്തമ

മാതാ പിതാ ഗുരു ദൈവം
അജ്ഞയെന്ന വാക്കു കൊണ്ട്

സ്നേഹമേകണം

സ്നേഹമെന്ന വാക്കു കൊണ്ട്

ഭംഗിയേകണം.

അജ്ഞനെന്ന വാക്കുകൊണ്ട്

നന്ദിയേകണം

നന്ദിയെന്ന വാക്കുകൊണ്ട്

കരുണ ചെയ്യണം

ഗുരുവെന്ന വാക്കു കൊണ്ട്

ബുദ്ധിയേകണം

ബുദ്ധിയെന്ന വാക്കു കൊണ്ട്

ജ്ഞാനമേകണം

ദൈവമെന്ന വാക്കുകൊണ്ട്

ശക്തിയേകണം

ശക്തിയെന്ന വാക്കുകൊണ്ട്

ദൈവമേകണം.

സ്വപ്നം
നിൻ സ്വപ്നം പൂക്കളാൽ
അലങ്കരിതവും
നിൻ ഹൃദയം പച്ചപോൽ
ശൂന്യവുമായ് മാറും നിമിഷം
നീ നിൻ മനസ്സ് തുറക്കുമ്പോൾ
നിൻ സ്വപ്നം പൂവിൻ സുഗന്ധവും
നിൻ ഹൃദയത്തിൽ പച്ച
വിരിച്ചിട്ട പ്രകൃതിയായ് മാറുന്നു.
നിൻ മനസ്സിൽ സംഗീതം
സ്വപ്നത്തിൽ ലയിച്ചിടും നേരം
നിൻ ജീവിതം
യാദാർത്ഥ്യമുളവാക്കുന്നതാവുന്നു....

മനുഷ്യനിൽ നിന്ന്
മനുഷ്യനിലേക്ക്

പ്രകാശവർഷങ്ങൾ
തിരിയും ഒരുയേതോ
തീരവും തേടി
യെങ്ങു പോയ് മറയുന്നു
മനസ്സിൽ നിന്ന് മനസ്സിലേക്ക്
ആത്മാവിൽ നിന്ന്
യാത്രയുടെ ഗതിവേഗത്തിൽ
യാനത്തിന്റെ യാർദ്ര
തേങ്ങലുകൾ

ഒരു കണ്ണീർ കണത്തിൽ
നിന്നൊരു ചിരിയിലെ
അയ്യോ!
അത്രയും പിന്നെ
ഒരാർത്ത നെടുനിശ്ചാസം
മാത്രം

ഒരു ശിശിരം

ഒരു പൂവിതൽ കൊഴിയും ശിശിരത്തിൽ
തൻ തേൻ നുകരാനായ്
ചെറുകിളികൾ വരവായ്
തൻ തേൻ സ്വാദോടെ നുകർന്നുകൊണ്ട്
ആ പൂവിൻ ഇതൽ ഒരു നടനമാക്കി
ആ നടനത്തിൽ അണിച്ചേരാൻ
ഒത്തിരി പേർ വരവായ്
ഒടുവിൽ ആ ശിശിരം
ഒരു അനുഭവമായ് മനസ്സിൽ ഒതുങ്ങി

പൂമ്പാറ്റ

പാറിപ്പാറി കളിക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റേ...
മാടി മാടി വിളിക്കുന്നു നിന്നേ ഞാൻ..
ആടിയടിയുലയുന്ന ചില്ലുകളിൽ
ചാടിച്ചാടിക്കളിക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റേ...
പൂവിനെക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള പട്ടുടുപ്പ്
മോടിയോടെ അണിയിച്ചതാരാണ്
പോം പോം മുളയുന്ന പൂമ്പാറ്റേ.....

വെള്ളത്താമര

എന്തുവെളിച്ചം മാനുഷായ്കയി
ലെന്നു തെളിച്ചം നോക്കൂ
നിറയിതളുമ്പൊരു വെള്ളത്താമര
വിടർന്നു നിൽക്കുന്നു കാണാൻ
താരകൻ അങ്ങനെ നീന്തിവരുന്നു
താമരമലരിനു നേരെ
വണ്ടുകൾ മുളിപ്പാടും പാടി
മണിനടപ്പു മീതെ.

സച്ചാൻ

കണ്ണുനീർ തുള്ളി

മൗനം നിൻ മൗനം
ആരോ പാടിയ പാട്ട് പോലെ
എല്ലാം ഒളിപ്പിക്കും ഒരു മൗനത്താൽ
എല്ലാം മനസ്സിൽ ഒതുക്കും

വിങ്ങുന്ന മനസ്സാൽ നിൻ നെഞ്ചകം
തിളങ്ങുന്ന കണ്ണാൽ നീ ചിരിക്കും
എന്നാലും നിൻ ദുഃഖം നീ ആരോടും പറയില്ല
എന്തിന് സ്വയം എരിയുന്നു
എന്തിന് സ്വയം അലിയുന്നു

പറയാതെ നീ പറഞ്ഞു നിന്റെ ദുഃഖം
സന്ദേശത്താൽ മായ്ച്ചു നിൻ ദുഃഖം
ഈ സന്ദേശം ഒരിക്കലും ദയയല്ല
പരിശുദ്ധമാം പ്രണയം□..

Wanted

Spread everywhere something
more important
But.....

Never got any simple thing
for searching
Why.....

Don't know where to go
and but searched
and searched.....

But what...?

The most wanted.....

പൂവേ.. പൂവേ.. പൂവേ.. പൂവേ..
നിന്നെ കാണാനെന്തൊരു ചന്തം
എന്റെ മുറ്റത്ത്
നീയിരുന്നാടിക്കളിക്കില്ലേ
മുത്തശ്ശിയില്ലാത്ത നേരത്ത്
നിന്നുടെ ചാരെ എത്തും !!
ഞാൻ കാറ്റിലാടുന്ന നേരത്ത്
നിൻസുഗന്ധമെങ്ങും പരക്കുന്നു
പുത്താലമേന്തി നീ നിൽക്കുമ്പോൾ
എന്നുള്ളമെന്നും കുളിരുന്നു
പൂവേ.. പൂവേ..പൂവേ.. പൂവേ..
നിന്നെ കാണാനെന്തൊരു ചന്തം.

SHASLIYA

